

Z OBSAHU

Setkání v Náměšti nad Oslavou 2

Propagace projektu 2

Stanislav Kolář – partyzánská spojka 3

Putování k rodnému domu Jana Kubiše 4

Beseda s veteránem a turistický pochod

Připomínat si kapitoly z naší historie lze mnoha způsoby. Vedle již tradičních besed se školáky i dospělými existují další možnosti. Jednu z nich představuje připomínka formou turistického pochodu, a to na místech spojených s historickými událostmi.

Právě takovou příležitost nabídl pochod Po stopách Krále Šumavy, který již několik let pořádá Boletická jednota Československé obce legionářské. Pamětní pochod zaujímá mezi stále se zvyšujícím počtem podobných akcí nepřehlédnutelné místo.

Zejména tím, že se na rozdíl od mnoha jiných koná každý rok na jiném místě. Letošní ročník se odehrál v okolí Nové Pece na Šumavě. Několik stovek chodců absolvovalo podle svých fyzických dispozic trasu o délce 10, 20 nebo 30 kilometrů. Nadmíru pěkné počasí umožnilo v průběhu dne kochat se výhledy do jihočeské krajiny, sledovat tok Schwarzenberského kanálu a těm otrlejšímu vystoupat na horu Plechý. V cíli byli úspěšní absolventi odměněni pamětní medailí.

Pochod však nebyl samoučelný, ale tematicky zaměřený na fenomén převaděčství na přelomu 40. a 50. let minulého století. Pomyslný vstup do tématu představovala beseda s panem **Františkem Wiendlem**, který přechody hranic spoluorganizoval a sám se jich několikrát coby převaděč účastnil. Sám se za „Krále Šumavy“ ale rozhodně nepovažuje a zkušenost s touto činností představuje jen jeden ze střípků z pestrobarevné mozaiky netradičních zkušeností nasbíraných za dosavadních 95 let jeho života.

Diskuze se tak nevedla jen o událostech z období počátku komunistické vlády, ale i o jeho sokolském mládí za první republiky, odbojové činnosti za protektorátu na Klatovsku, zkušenosti z lágrů a kriminálů v letech padesátých či o jeho následujícím životě propuštěného politického „mukla“. Ačkoli se jedná o témata často neveselá, posluchače zaujal pamětníkův životní nahléd a přetrvávající optimismus.

Text a foto: Pavel Šinkovec

Setkání v Náměšti nad Oslavou

Vzhledem k tomu, že Jihomoravský kraj s přesahy na Vysočinu je rozsáhlý, snažíme se akce organizovat na různých místech. Pro mnohé veterány je to jediný způsob, jak se alespoň některých setkání zúčastnit. Proto jsme zorganizovali společné odpoledne pro válečné veterány ve městě vojenského letectví Náměšti nad Oslavou.

Na jaře jsme se v Náměšti sešli s bývalými piloty i pozemním personálem letiště a s veterány, kteří žijí v okolí základny. Setkání bylo jako vždy srdečné a pro mnohé první po mnoha letech. Zúčastnilo se celkem patnáct válečných veteránů, jejich manželek a terénní pracovníci **Oldřich a Dana Axmanovi**.

I toto setkání bylo velice pozitivně hodnoceno a zvyk pořádat setkání v různých koutech kraje budeme určitě rozvíjet.

Text a foto: **Dana Axmanová Vrtišková**

Propagace projektu

Během Mezinárodního veletrhu obranné a bezpečnostní techniky IDET zorganizovala ČsOL v prostorách stánku firmy Rheinmetall Defence finanční sbírku na podporu projektu Péče o válečné veterány. Za každou fotografii návštěvníka před exponátem bojového vozidla pěchoty Lynx KF41 získala ČsOL do sbírky 5 euro.

Propagaci projektu velmi přispěla účast válečného veterána generála **Václava Kuchynky** (viz foto), řady válečných veteránů novodobých misí, členů Republikového výboru ČsOL a terénních pracovníků PPOVV Jihomoravského kraje. Akce na brněnském výstavišti vyvrcholila předáním šeku na 5 000 euro představitelům Republikového výboru ČsOL.

Text a foto: **Dana Axmanová Vrtišková**

Připomínka tragédie na Kameňáku

V květnu položili válečná veteránka **Danuše Ištoková** a zástupci Jednoty ČSOL Brno 2 **Miroslav Běťák** a **Květoslava Klímová** na hřbitově v Kyjově kytici květů k památníku tragických událostí na Kyjovsku.

Jako děvče musela Danuše Ištoková v polovině dubna 1945 přihlížet zverstvu fašistů, které se odehrálo v Chříbech v chatě na Vápence. Okupanti tu ubili a popravili šest partyzánů, mezi nimiž byl i její otec.

Legionáři, kteří pečují o pomník, na tragédii na Kameňáku nikdy nezapomenou.

Text a foto: **Jan Kux**

Stanislav Kolář – partyzánská spojka

Besedy s válečným veteránem se zúčastnily i pečovatelky penzionu Za sluncem v Borotíně. Vlevo od Stanislava Koláře je ředitelka penzionu Andrea Křepelová.

Setkání válečného veterána **Stanislava Koláře** s pracovníkem Krajského vojenského velitelství z Brna **Vlastimilem Drápelou** a terénním pracovníkem se odehrálo v penzionu v Borotíně. Válečný veterán, kterému bylo letos krásných 91 let, žije s manželkou Ludmilou v penzionu od léta 2018.

Malá vesnička v severní části okresu Blansko se pyšní zámekem, ve kterém je po rekonstrukci dům sociální péče. Vše zde ještě září novotou a čistotou. Nalézá se v mís-

tech, která veteránovi připomínají jeho válečnou roli partyzánské spojky.

Letovice, Chlum, Svárov – nebo směrem na jih Novičí, Kochov, Kladobuby, Drválovice, Vanovice či Borotín – to byla přibližná trasa partyzánské spojky. Mezi Vanovicemi a Drválovicemi je na pokraji lesa na mírném svahu palouk. Tudy za války vedla kdysi na úbočí stýkajících se svahů hluboká polní cesta. Byla krytá lesem i břehy a skrývala partyzány

vykopaný záchytný bunkr. Mohlo se v něm skrýt v jeho třech patrech až 16 osob – uprchlých zajatců z německých lágrů, partyzánů či jinak pronásledovaných a podezřelých škůdců fašistického režimu.

Stanislav Kolář zde byl partyzánskou stráží, když v bunkru byla nutná porada odbojářů z okolí. Jinak se ani doma o plánovaných sabotážních akcích, třeba na nedaleké šachtě, příliš nehovořilo, i když i Stanislavův táta Adolf a děda byli též na „partyzánské stezce“ oddílu Jermak.

Další menší bunkr, který Stanislav kopal, byl jen pár stovek metrů od jeho bydliště. Důležitým dopravním prostředkem té doby bylo kolo, které pomohlo zachránit i životy – třeba rychle dodanou zprávou, kterou přivezl mladík na kole. Anebo pomohlo rychle zmizet ze sabotážního místa, třeba při ničení telefonického vedení. Válka si však vybírala i daň na životech odbojářů. Na zmíněném palouku je pomník s řadou jmen těch, kdo zaplatili za odboj životem.

Stanislav Kolář po válce nastoupil k armádě a věnoval jí celý aktivní život. Na důchod se vrátil do svého rodného kraje a ke svým předkům. Není divu, že setkání a besedování s válečným veteránem vzbudilo v penzionu zaslouženou pozornost.

Text a foto: **Jan Kux**

Vzpomínání po letech

V čase slavných květnových dnů se letos v Brně setkali bývalí druhové ve zbrani. Partyzánska **Františka Štěpánová** a **Vlastimír Medek**. Oba se svými družinami bojovali pod praporem Dajana Murzina v 1. čs. partyzánské brigádě Jana Žižky, operující hlavními silami v beskydských horách.

Oba partyzáni, Františka i Vlastimír, měli štěstí, že se dočkali konce války. Ani po dlouhých letech na tuto kapitolu svých životů nezapomněli.

Text a foto: **Jan Kux**

GRATULUJEME NAŠIM JUBILANTŮM

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v dubnu 2019

90 let

Božena Húšťová
Miroslav Blizňák

95 let

Jarmila Halbrštátová
Oldřich Němeček
Jaroslav Maršák

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v květnu 2019

85 let

Rudolf Mrázek

90 let

Františka Sláčiková
Václav Mikušek
Květoslava Plíhalová

95 let

Jiří Kafka
František Motyčka

Putování k rodnému domu Jana Kubiše

Přestože na celostátní úrovni občas spolupráce poněkud pokulhá, na té regionální se přesvědčujeme, že nás toho více spojuje, než rozděluje. Kromě akcí pořádaných ve vinárnách a jiných společenských prostorách organizujeme nebo se zúčastňujeme akcí poněkud „akčnějších“. Na jaře jsme spolu se skupinou ivančických turistů a s veterány novodobých misí navštívili pietní místa na Vysočině, většinou pomníky legionářů první světové války.

Spolu s veterány novodobých misí jsme se připojili k putování k rodnému domu **Jana Kubiše** a **Jaroslava Krátkého**. Vycházka byla symbolicky zahájena ze železničního nádraží nedaleko městyse Vladislav, místa, ze kterého oba muži vyrazili na svou životní pouť a k následnému plnění svěřených úkolů. U rodných domů obou mužů se konal malý pietní akt spojený s pokládkou pamětního věnce. V Dolních Vilémovicích jsme navštívili muzeum Jana

Kubiše umístěné v jeho rodném domě.

Spolu s námi se pochodu zúčastnili i potomci českých vojáků z Anglie. Konkrétně vojáků z Leamingtonu, kteří se v roce 1968 zasloužili o zřízení pomníku čs. vojáků bojujících v Anglii a o jeho obnovu v roce 2017.

I přes nepřítel počasí byla akce vydařená. Naši novodobí veteráni s ní byli velice spokojeni.

Text a foto:

Dana Axmanová Vrtišková

